

133
CONSTANTINO HUGENIO, V. ILL.

JANUS VIETIUS S. P. D.

303

Indignus similitate acceptis la te beneficiis, nisi eorum, quae
nisco vobis inter Senationem Academicam nostramq; acta
sunt, et etiam nunc aguntur, certiore te reddam, Zule-
chemi Nobilissime deposuit eorum res curam tuam po-
tissime, nequid detrimenti hinc capiat et Athandi et
Ireumvratius vestri dignitas atq; existimatio. Quid Paulo
lanista cum Snellij Cos. filio ante tres fere menses duelli
fuerit, ex Renesio alysq; sat puto intellexi. Uter tamen
aggressor et discrimini ansam causamve praebuerit, admo-
dum in ambiguo adhuc est. Si testimonijs fides sua
constaret (quorum ego pars nonnulla fui, qui cum ce-
teris sequentem Snellium vultu adirato, cedentemque
Paulum (sed nondum strictis gladijs, meis huc oculis
vidi) Snellius non modo aggressus est, sed et prior
percussisse videtur. Sin Medicorum conjecturis ex vul-
nerum constitutione desumptis credas, jacentem Snellium
oppressum dicas. Relicta itaq; in medio rei veritate
(nondum enim haec apud nos in consilium venit) uni-
ca discoptatio inter nos agitata est, quorum jurisdic-
tio esset. Erant aliqui (ne rex exorsor sententias ve-
feram) erant, inquam, qui contenderent nostri fori
rem esse, adeoq; evocandam, quamvis per duos et amplius
menses causa cognitionem Professoribus reliquissemus, ipsi
potentibus lictorum nostrorum opera uti in reo custo-
diendo permisissimus. Et sane tanta horum pro more suo
in favorem Consulis, quem eo modo jam in partes suas
pertraxere, pertinacia fuit, ut Ventridio propraetore man-
datum sit, rem perquirere, et officio suo adversus eum
fungi. Equidem tum tactus supersedebam, cum sententia
dicenda libertas, praesentia ipsius Cos. qui praeter ritum
atq; ordinem deliberationi interessat, impediretur. At
vero simulac res, post aliquot dies, causa iterum in
iudicium deducta, mihi reddita fuit, per intercessionem
obtestatus sum, nos nos rite iure acturos, si eam
Professorum cognitioni, quam hactenus non modo tulle-
ramus, sed et opera lictorum nroru promovetamus,
postluminio subtraheremus; tunc accedente, quod et actor,
et imprimis reus illorum fori essent; tum quoq; statuta
illius Scholae, non nobis sed illis (et quidem faventibus
nobis) scripta, illis suam asserere jurisdictionem; et
cum jam aeris orta esset perq; aliquot dies extrahi-

retur disceptatio super aliquot commatum interpretatione,
 negari e hoc nostri arbitrij esse, quod sibi servavit et
 relictum voluerit Princeps. Sum itaq; vel consilium est
 consulendum. Nichil impetravi. Interea tamen Senatus
 Academicus, ubi percepit se negligentia socordiaq; praeter-
 meritum proptalam notari, et jurisdictioni sua controver-
 siam motam, dico Ventridio, utpote et suo jam proptator
 jure agere adversus fugitivum imperavit, et citari de-
 crevit. Consul ne hanc illorum vigilantiam profiret,
 etiam aperte indignatus questusq; super ea re apud nos
 fuit. Professores praeter officium et statuta agere; ea
 iterum in examen vocata, et pro voluntate cujuslibet
 accepta. Cum ea, quae supra dixi, repetissem, neq; hi-
 lum proficere, obtinui tandem, nequid saltem incon-
 sultis Professoribus decerneretur. Praesidi ac mihi, etsi
 sibi sibi deposcerat, provincia data est super toto
 negotio cum Senatu agendi, cum mandatu tamen, ut
 ne nimis de jurisdictione contenderemus, sed ut inqui-
 veremus saltem quo modo ac ratione accusationem suam
 defensuri atq; executuri essent. Vbi haberi Senatum com-
 perimus, adimus, et magnifice admittimur. Postquam
 consedimus, ibi tum vetus ille veterator nihil minus,
 quam quae mandata erant, agere, sed totis eloquentia
 sua verbis illorum jura disputare, statutorumq; sensus
 convellere adnititur. Verum ita exceptus est ab om-
 nibus, imprimis a Pello Borriog, ut elusis omnibus
 subdola, quae pollet inter suos assentatores, facundia ma-
 chinis, ad incertas sermonis redactus, mihi secundas di-
 cendi fecerit, et tanquam succenturiaturum sibi advo-
 caverit. Heic ego praeter omnium expectationem, non
 suppetias ferre victo, sed opera mandata exponere, et
 rem, ut oportebat, quasi in medium collatis consilijs
 tractare cocepi: hortari ut pergerant: opem operamq;
 nostram, quoad opus esset, offerre. Quod quanto gratius
 rectiusq; visum fuerit Senatui, ex illis, quam me, acci-
 pias malum. Postero die Senex, nostrae ex consuetudine sive
 malicia sive oblivione, omnia alia retulit, quam quae
 apud Senatum acta. Convenisse scilicet inter nos atq;
 illos, ut Ventridius pro praetore communi nomine age-
 ret, reumq; coram suo iudice, indeterminate citaret.
 Jure secunde relationis mihi facto, obtestatus sum, nec
 mandata servasse Praesidem, nec ex vero acta referre.

assentat
 tum n
 ut not
 plurim
 nam
 te et
 vestro
 scilicet
 in omni
 fratris
 quam
 cuius
 intelligi
 Civitat
 jam m
 istius
 adprobi
 interca
 batur
 impug
 Si de
 abtesta
 iniquis
 mine
 tuo ju
 potates
 Zuleche
 justus
 qustrati
 factionis
 sufficiunt
 ne lente
 ultra
 stra ve
 iterum
 se colis
 priori.
 Vale
 vive gl
 p. cl
 nec non
 cum ista
 tur, comm
 non ferat

[Faint, mostly illegible handwritten text in a historical script, likely Latin or Dutch, covering the majority of the page.]

CONSTANTINO HUYGENIO Eq^{te}

Zulechemy Zelemys Domino

Magam Com³

ELEGIA,
Ad Illustrissimum
ZULECHEMII ZELEMIIQUE DOMINUM,
Cum Quinquaginta Bredanas
meas censura sua probasset.

305

Ergo Zulechemios, domino mandante, penates
Ausa mea est timido Musa subire gradū;
Iussa et in ignotas concessi luminis auras
Prōdure, auspicijs sacra regenda tuis,
Maxime Vir, Phœbi per te renitentis imago,
Dextra Ducis, nulla parte sinistra, manus;
Utraque vel potiùs, sic fas est, dextera, dici;
Filius hoc confors fas mihi Patre facit.
Quod tremat, haud mirum, submissaq; contrahat arctē
Linteā, per vastūm navis itura fretum.
Plena domus Divūm; geminat domus ipsa pudorem,
Quamq; suo complet numine, major Herus.
Hic Phœbi Antistes habitat, divaq; Triumvir
Pallados; hic, merito nomine Celsus Eques.
Sed treme, submissamq; notet reverentia frontem;
Sic decet ad celsos tendere, Musa, viros.
At mihi si illam, Censor, dignabere virga,
Lecturo fieri Principe digna potest.
Tū mihi, qui decrant animos in plectra capaces
Addis, et audentem deside tollis humo.
Debilis et quamvis, tanto censore, valebo;
Quem mihi si demas, cetera nullus ero.
Tū mihi nascentis largitus munera fama,
Et facis ut multo publicus ore legar.
At non tanta meo fiducia pectore quondam;
Nec face devotum spes ea fovit epos.
Non ego Pieridum, cingendus tempora lauro,
Hactenus in luco conspicendus eram.
Me sibi sed teneris Astrea sacra vit ab annis,
Et patrij iussit discere jura fori.
Et qua defessam laxaret in otia mentem,
Pane nimis Critice culta subinde fuit.
Illa quidem veterum pandit mihi sermone vatum,
Et docuit certa verba notare stilo.
Non tamen

Non tamen illorum propius vestigia pressi,
Credideram accessu quam procul esse meo.
Sape licet fatear multum arrisisse legenti,
Dadala legitimus verba legata modis;
Plus tamen ut Batavum semper decuisse putabam,
Qua modo prodesse, libera verba loqui.
Non secus ac stolido placet ignorantia vulgo;
Et neq, quod nescit, scire laborat iners.
Forsitan et tenui si quid modulabar avena,
Reddebam ventis flamina nata suis.
Aut si qua signaro subrepta est litera furto,
Illa fere invito litera rapta fuit.
Talia multa quidem memorem super usq, fuisse,
Si quidquam invitis jam superesse velim.
Defuit his iudex, optataq, defuit aura,
Qua fuerat nutu sola petenda tuo.
Tu michi vel totum poteras in carmina Phoebum,
Tu vel Arausiacum conciliare Jovem.
Martis Arausiaci lauros quaecunque celebrat
Omnis ab auspicijs ducta Camæna tuis.
Non signare sacras satis est, tua cura, tabellas,
Et toties dubio consuluisse Ducis;
Sed, cuius fueras pars magna, comesq, triumphis
Dividis. Aonio gesta canenda gregi.
Sic toties vasto irriguus Barlaeus ab Jâ,
Annua bella canens, lumina nota petit:
Et norunt eadem, docti nova lumina Mundi, * duo
Heinsiaesq, pater, Heinsiaesq, puer.
Arguti numerosq, tibi, geniumq, Branonis
Quid referam? vestri est ille colonus agri.
Qui tibi tot salibus convivis condit amœnis,
Et peragit lepidis prandia docta jocis;
Qui facit attentis fallantur ut auribus ora,
Cedat et apposito saepe lepore lepus.
Forte meas nuper quo commendante libellos
Laudari tibi, Vir Maxime, passus eras;
Sis tamen esse meum pote commendabile quidquam,
Neve suum facilis praece fefellerit herum.
Profuit

134
Vir Illustris. P. P.

307

Hic cum non ita pridem effugis, habes mada proxi-
mā, id quod negotii illius mei causa; de se tu Illustris

318

306
Profuit ille meis certe Caducifer ausis;
Materie tali nam fabricandus erat.
Cui precor ut facilis longeq; domesticus adsit
Phæbus, Arausiaci lenis et aura Iovis.
Hic sua dilatis captavit tempora rebus,
Et loca secessus interiora tui:
Si modo tot gravido detur secedere rebus,
Temporeq; a curis liberiore frui.
Sed, reor, obtinuit vacuam vafer arbiter aurem,
Cumq; brevi officium rite salute tulit.
Tuq; quod afficisti nulli gravis esse clienti,
Legisti placida fronte clientis opus.
Fallor; an et dixisti aliqua tolerabile parte,
Qua celebrat Celsos pagina longa Duces?
Fallor; an et titulos tacita sub imagine vestros
Sensisti, ut parca terve quaterve legi?
Traxerit et vultum forsā sensumq; legentis
Emendatura densa litura manus;
Moverit aut risum ficulnea pompa Deorum,
Tu quoq; quos acri strinxeris ante Sale;
Moverit et risum conferta dracone papyrus;
Quicquid et artificii luserit igne puer.
Sic quoq; ridenti mea sit placuisse, quod optem,
Gloria, Summe trium- Virq; decusq; Virum.
Nec dubitem populo, tibi quā patiare probari,
Præsidibusq; chelym posse placere tribus.
Et mea jam vultum Musa ostensura recentem
Audeat afflatu fortior esse tuo.
Sic tibi, dum Patria vivas, Patriaq; Parenti,
Patria sit salvo salva Parente diu.
Sic commissa tua, Vir Constantissime, cura
Servet adoratum Pallas in orbe caput;
Impensamq; sibi dea quam tibi grata rependat,
Reddatur soboli mutua cura tua.

JANUS VIRTIVS.

Non tamen illorum propius vestigia pressi,
Credideram accessum quam procul esse meo.
Sape licet fatear multum arrisisse legenti,
Dadala legitimus verba ligata modis;
Plus tamen ut Batavum semper decuisse putabam,
Qua modo prodesse, libera verba loqui.
Non secus ac stolido placet ignorantia vulgo:

[Faint, mirrored text from the reverse side of the page, likely bleed-through or a ghost image of the original text.]

[Faint handwritten text at the bottom of the page, possibly a signature or date.]

[Handwritten text on the right edge of the page, partially cut off.]
Mistris Dni
Obsequisidit
Intimis Cl
umbertus
waterfact